

отъ п. Атласъ на двѣ части, различяваны изъ по между спорядъ климата и доброплодоносіе-то. Сѣверна-та часть има благорастворенъ климатъ и най-плодоносижъ земѣ на вси растенія отъ южнѣ Европѣ по водны-ты мѣста. А Ю. часть е земя распространена, равнище, пуца формы, затова ся нарича и мѣсто-формы, упустявана често отъ облаци скакалци и населявана отъ множество звѣрове. Ребра-та на Атласъ сѣ плъны дръва и цвѣтоносны растенія; връхове-ти и ся възвышяватъ между Фецъ и Марокко толко съ, чтото оставать вѣчно снѣгопокрыти. Аравитяне-ти завладѣхъ тыя мѣста около 3'. вѣкъ слѣдъ Р. Х. и Моаметанци-ти, освѣнь Марокко, около 18'. Поглаварь-тъ на Марокко ся нарича Самодржець, а на останжлы-ты Князове-ти ся зовѣтъ Деиеве, и припознаватъ господарство-то на Султана; тыя вси имахъ пиратскы (обирническы) флоты, та налагахъ даванъ на всичкы-ты Христіяны царіе, и обирахъ тръговскы-ты имъ кораби до 1830 л. кога Французи-ти покорихъ Алжирь.

366. Дръжявіе Триполь (простр. 30 хыл. четвр. лев. и 1—2 мил. ж.), между голъмый и малкый Сиртъ, управлявася отъ одного Дея наслѣдствено. Гл. г. Триполь (20 хыл. ж.) съ пристанище, отъ което изваждатъ отъ по-вжтрѣшны-ты мѣста произведенія-та, сир. златенъ пѣськъ, струтокамилскы пера и синамикъ.

367. Дръжявіе Тунисъ е камъ 3. отъ горне-то, населено отъ Аравитяне и Бербере, смѣтваны около 4—5 мил. Въ Ю. часть има голъмо езеро Лудеахъ. Тунисъ е гл. г. (150 хыл. ж.), съзиденъ близо до развалы-ты на ветхый Кархыдонъ, обръща добръ тръговѣж. Каирванъ добръ градъ съ джяміжъ украсенъ съ 500 гранитны стлѣпове. Габа (20 хыл. ж.), пристанище при залива на Малкый Сиртъ, нареченъ сега отъ тоя градъ.

368. Дръжявіе Алжирь камъ 3. (Джезаерь), населенъ отъ 2 мил. и 800 хыл. и прохладвано отъ